

Josef Ryzec – PŘEHLED filmových aktivit

rok	Film (-první 2 sloupce škola:)	Režie(první 2 sl. škola:)	funkce v něm
1964 - 1965	Podniková filmová a televizní škola (od 1. 1. 64 zaměstnán v Čs. tel. Praha)	Československá televize Praha (film. stříh 35 mm)	student
1965 - 1968	Tuto informaci uvádím jako zajímavost: <u>v roce 1965 jsem sice udělal zkoušky na režii (Evald Schorm byl tehdy asistentem Vávry a „předběžně“ mi už blahopřál), ale na přání Milana Kundery, který byl člen přijímací komise, jsem byl dodatečně povolán ještě k politickému pohovoru, kde jsem na otázku co mám proti marxismu (v mých papírech z jedenáctiletky jsem měl od ředitele, jenž byl bratrancem Antonína Zápotockého, červeně: „pozor na něj!“ , což byl letitý důsledek nesnášenlivosti rodin Zápotockých a Ryzců: totiž můj pradědeček byl kamarádem J. B. Pecky a s ním a se svým bratrem spoluzakládal Československou stranu soc. dem., kde tvořili skupinu „utopických“ socialistů – ti vyznávali filosofii Saint-Simona – a to znamenalo, že neměli rádi Marxe, což byla „doména“ Ladislava Zápotockého a jeho „marxistů“. Po propuštění z vězení v roce 1882 vystoupili bratři Ryzcové ze Soc. dem., J. B. Pecka odešel do Vídně a poté emigroval do U.S.A., kde zemřel.)<u>vysvětlil komisi to, co zmiňuji v závorce, a požádal komisi, abych nemusel chodit na marxismus z rodinných důvodů.</u>Komise mi nevyhověla, místo mne byla „narychlo“ přijata Bára Vošmiková.A tak mi Evald S. zařídil průkaz mimořádného studenta FAMU, který jsem sám ukončil, až když jsem začal pracovat ve FSB...</u>	...FAMU režie a stříh, což obnášelo možnost návštěvy všech přednášek (dle mé volby) studijního programu školy, všech projekcí, apod. V oboru režie jsem byl ve třídě s Jiřím Svobodou a Vlastimilem Venclíkem, věci týkající se stříhu, jsem probíral přímo na mém pracovišti ve střížně 35mm v Jindřišské ulici s Janem Kučerou, který k nám do střížny chodil tehdy téměř každý den, a když byl ustaven šéfem katedry stříhu, tak jsem měl možnost s ním dále konzultovat věci stříhu jako mimořádný student, mimo jiné i jako asistent režie jeho jediného filmu „Passacaglia“, který dělal v roce 1965 pro ČST...	mimořádný student
1965	Malíři čistého srdce (naivní malíři)	Eduard Hofman	asistent režie a stříh 35mm
1965	Passacaglia (jazz – autor Pavel Blatný)	Jan Kučera (prof. stříhu)	asistent režie a stříh35 mm
1967	Julietta (Bohuslav Martinů) opera	Václav Kašík	as. režie a as. stříhu35 mm
1967	Navštívenka (televizní film)	Ludvík Ráža	as. režie a as. stříhu35mm
1967	Šídlo v pytli (televizní film)	Ludvík Ráža	as. režie a as. stříhu 35 mm
1967	Bejvávalo (televizní hudební film)	Zdeněk Podskalský	as. režie a as. stříhu 35 mm
1967	Vandrovali vandrovníci (tel. hud. film)	Zdeněk Podskalský	as. režie a as. stříhu35 mm
1964 - 1967	<u>V té době (od 1.1.64) jsem byl zaměstnán v Čs. televizi jako asistent stříhu 35 mm ve střížně zaměřené na hudební filmy, dokumenty a úpravy zahraničních filmů</u>	stříhačka Marie Burešová - v roce 1967 jsem též byl v Besedě as. stříhu Josefa Valušáka na 16 mm	asistent stříhu, pokud bylo více práce, tak i samostatný stříh – během těch let šlo možná až o stovky filmů...
1966	Zdvořilý cowboyWoody (písnička - TV)	Ján Roháč, VI. Svitáček	stříh (35 mm)
1966	Jó, třešně zrály (písnička - TV)	Evald Schorm	stříh (35 mm)
1966	Takový schody do nebe (písnička - TV)	Ján Roháč	stříh (35 mm), as. režie a postava anděla v nebi
1967	Filmové horrory (pořad v Laterně Magice	Jiří Patočka	stříh (35 mm)a výběr

	Praha, sestavený z filmových ukázek jako speciální dokument s průvodním slovem)		filmového archivního materiálu
1967	Filmové detektivky (pořad v Laterně Magice Praha, sestavený z filmových ukázek jako spec. dokument s pr. slovem)	Jiří Patočka	<u>střih (35 mm)</u> a výběr filmového archivního materiálu
1967	MATES (malé televizní sázení) (mojí úlohou zde bylo sestavit kompletní pak v přenosovém voze okamžitě – neboli čísla vybrat a podat promítači obrazovou ...případný omyl byl zcela vyloučen - také	<u>různí televizní režiséři</u> sadu 49 filmů 16 mm: nejpozději do 3 vteřin po a zvukovou stopu filmu k němu nikdy ani nedošlo	<u>asistent režie a scény</u> obrazové + zvukové pásy, a vylosování příslušného odpovídajícího čísla... - to byla moje odpovědnost)
1968	Rodinná pošta , seriálový pořad ČsT	Ladislav Kohout	<u>asistent scény</u>
1969	Anatomie milostného vztahu - ČsT	Evald Schorm	<u>asistent režie</u>
1969	Radúz a Mahulena —film. opera pro ČsT	Petr Weigl	<u>as. režie</u> – jen některé exter.
1969	Šárka (B. Smetana) –hudební film ČsT	Václav Hudeček	<u>asistent režie</u>
1969	Revue pro následníka trůnu – hud. film s písničkami populárních zpěváků ČsT	Jaromír Vašta	<u>asistent režie a script</u>
1969	nastoupil jsem jako zaměstnanec do FSB		jako script a asistent režie
1970	Chvojka – hr. film o železnici Rakouska	Jaroslav Mach	<u>script a asistent režie</u>
1970	Svědectví mrtvých očí	Otakar Fuka	<u>asistent režie</u>
1970	Petrolejové lampy	Juraj Herz	<u>asistent režie</u>
1971	Romeo a Julie na konci listopadu	Jaroslav Balík	<u>asistent režie</u>
1972	Dva písaři – tv. seriál – 10 dílů á 45 min. , na přání Jána Roháče jsem do seriálu napsal řadu různých scének za J. Dietla, který dodal scénář vzhledem k výsílacímu času značně nevyrovnaný v jednotlivých dílech – celkem jsem napsal cca 45 minut	Ján Roháč	<u>pomocný režisér</u> , a nakreslil jsem pro seriál též všechny výtvarné rekvizity – s výjimkou katastrálních plánů v 1. díle, jejichž autor je malíř Honza Souček
1972	Věra nevěra , tel. film, autor M. Horníček	Ján Roháč	<u>pomocný režisér</u>
1972	Noc na Karlštejně	Zdeněk Podskalský	<u>asistent režie</u> (a i pom. rež.)
1973	Údolí krásných žab	Jiří Hanibal	<u>pomocný režisér</u>
1973	Hvězda padá vzhůru (K. Gott jako Švanda Dudák – tento film napsal Jiří Štaidl, aby se „pomstil“ Františku Spurnému, kdysi řediteli Lucerny, prvnímu manželu Yvetty Simonové, a pak prvnímu manažerovi K.Gotta, W.Matušky a dalších zpěváků, na české poměry prý příliš despotickeému: pana Spurného jsem znal v době, kdy byl kamarádem mého otce, kdy spolu pořádali v různých kulturních domech estrády... můj otec zemřel náhle v roce 1958, kdy spolu měli začít dělat manažery zpěváků)	Ladislav Rychman	<u>pomocný režisér</u> , ale: později na přání Ladislava Rychmana mne nechal Ludvík Toman vymazat z titulků toho filmu, takže v něm nejsem uveden...(aleuveden je tam Milan Klacek, který na filmu vůbec nebyl). Šlo jednoduše o pomstu za to, že jsem si nepřál být uveden ve filmu „Píseň o stromu a růži“– viz dále 1978
1973	Odsouzené duše (bulharský koprodukční film o španělské občanské válce)	Valo Radev	<u>pomocný režisér</u> – u scén natáčených v Praze
1973	Symfonieta (Janáček) televizní výtvarný hudební film na Janáčkovu hudbu	Boris Moravec	<u>pomocný režisér a výtvarná realizace velkých panelů</u>
1973	s kamarádem Ivanem Svobodou jsme napsali mezi roky 1971 – 1972 scénář pro humoristický televizní seriál (zatím 6 dílů) s hlavní postavou hluboce nepraktického člověka: na co sáhne, to „zkoní“, a dali jsme mu jméno František K. (rezonance s Kafkovým Josef K.). Název seriálu byl „Podivuhodné příběhy Františka K.“ – (čti	předal asikoncelem roku 1972, a protože jsem před tím naivně předpokládal, že můj scénář do výroby půjde (zájem ČsT byl), tak jsem již v průběhu natáčení Dvou písarů, kde hrál i	se věci odehrály úplně jinak: Máří Rysplerovými jednak sdělila, že „Františkovi K.“ dal Zdeněk Svěrák špatný posudek... (prý se takové příběhy do současné televize nehodí), jednak že scénář tak proto schválen

	Františka Ká: fonetická legrace toho úsilí). Ten scénář si ode mne původně objednala má známá dramaturgyně z televize „Máří“Rysplerová – měla ke mně jistou slabost:Z legrace tvrdila svému okolí, že budu asi levobočkem Petra Ebena – vzhledem k mé podobě s ním... Tehdy byl v jejím týmu posuzovatelů scénářů Zdeněk Svěrák, jenž měl dát posudek, zda se má ten můj seriál „Podivuhodné příběhy Františka K.“ dát do výroby, nebo nemá. Já jsem ho „Máří“	Josef Dvořák (k jeho obsazení jsem musel Jána Roháče tak trochu přemlouvat),Josefovi D. navrhl, že bych měl pro něj hlavní roli Františka K. v mém připravovaném seriálu o profesionálním popletovi, který zkazí vše co mu padne do rukyaž ten seriál v televizi dají do výroby... No, pak	nebyl... Jenomže těch náhod bylo pak až příliš: již v roce 1973 se začal točit film„Jáchyme hoď ho do stroje“ (scénář Zdeněk Svěrák), kdehlavní postava jménem František Koudelka provádí podobně nesmyslné a humorné věci, jako můj František K. A tak jsem tehdy pochopilzpůsob práce pana Zdeňka Svěráka.
1974	Láska malovaná – televizní hudební film s autorskými písníčkami a zpěváky W. Matuškou, P. Černockou a J. Hrzánem	Zdenek Sirový	<u>pomocný režisér</u> , do filmu se mi podařilo prosadit použití obrazů tehdy zakázaného malíře Jiřího Sopka (jako tvorbu filmového malíře Hrzána)
1974	Velké trápení – celovečerní film o mládeži	Jiří Hanibal	<u>pomocný režisér</u>
1974	Lituji, že nejsem básník – televizní výtvarný film o naivním básníku a malíři Aloisu Beerovi postavený na jeho díle	Boris Moravec	<u>pomocný režisér a výtvarná realizace (malba) velkých panelů s kresbami A. Beera</u>
1974	Ztracená pohádka – kombinace živých výstupů na scéně divadla a filmovými projekcemi vstupujícími do děje (systém Radokova a Činčerovapolyekranu)	Jaromil Jireš (výtvarníci Jiří a Eva Švankmajerovi)	<u>pomocný režisér</u> a dohled nad přesností filmových projekcí
1974	Talíře nad Velkým Malíkovem – komický sci-fi film	Jaromil Jireš	<u>pomocný režisér</u> – jen přípravné práce, pak jsem byl odvolán na jiný film
1975	Tam kde hnízdí čápi (dvoudílný film)	Karel Steklý	<u>pomocný režisér</u>
1975	Kresba je počestnost umění (dokument o malíři A. Strnadelovi pro Krátký film)	Bruno Šfranka	<u>pomocný režisér</u>
1975	Dostaveníčko u Orloje – hudební féerie o pražských palácích pro Čs. televizi	Ivo Paukert	<u>pomocný režisér</u>
1976	Místo vládné činu (díl secese) umělecký dokument o domech v Praze pro ČsT	Boris Moravec	<u>pomocný režisér a výtvarná realizace některých kreseb</u>
1976	Místo vládné činu (díl barok) umělecký dokument o domech v Praze pro ČsT	Boris Moravec	<u>pomocný režisér a výtvarná realizace některých kreseb</u>
1976	Místo vládné činu (díl jihočeská gotika) umělecký dokument o gotických sochách na různých místech Jižních Čech pro ČsT	Boris Moravec	<u>pomocný režisér a výtvarná realizace některých kreseb</u>
1976	„Všichni proti všem“ – celovečerní film o podivném sběrateli kreseb a obrazů (tento můj námět „vyslechl“ Karel Steklý, když jsem při natáčení jeho filmu „Tam kde hnízdí čápi“ vyprávěl rekvizitářům můj příběh z doby, kdy jsem před vojnu pracoval ve „Spolku přátel žehu“ a tam mi hluchý kolega Šimůnek – dříve hudebník, klarinetista od Karla Vlacha, který nemocí ohluchnul – přes naslouchátko vyprávěl, jak jeho kamarád pracoval jako krejčí na přelomu století v Paříži, a tam šil pro pak slavné malíře a za práci dostával jejich kresby a obrazy. Kupoval též na bleším trhu a u Seiny kresby starých slavných	Karel Steklý	<u>pomocný režisér</u> ...všem“. abych se alespoň nějak sám vyrovnal s tím Steklého podrazem, řekl jsem mu, že celou Šmeralovu (hrál toho sběratele ve filmu) filmovou sbírku zajistím já sám. Přibral jsem k tomu mého tehdejšího kamaráda JiříhoNačeradského, který v tu dobu byl bez práce... <u>a tak jsme spolu namalovali celou sbírku oba fifty –</u>

	mistrů – měl prý i Michelangela. Když se vrátil do Prahy, najmul si někde malý byt, kde měl svou galerii jen pro sebe. Jeho rodina totiž tuto zálibu s ním nesdílela, a tak ani nevěděla kde ten byt je. Kamarád Šimůnek tam za ním občas chodil, avšak jednou otevřel někdo zcela cizí – prý se původní nájemník už odstěhoval jinam. Nikdo nevěděl kam, ani rodina, které nic o tom neřekl – a pak zakrátko zemřel... tak se ta sbírka (kde byl prý i Picasso) ztratila neznámo kam...no a po roce se K. Steklý vytyčil se „svým“ příběhem „Všichni proti		<u>fifty:bylo to asi 30 slavných jmen od renesance, přes barok až po poslední dvě století (tedy já 15, Jirka 15)...</u>
1977	Hop a je tu lidoop , celovečerní veselohra	Milan Muchna	<u>pomocný režisér</u>
1978	Píseň o stromu s růží - děsná proruská „srágora“ s Vjačeslavem Tichonovem	Ladislav Rychman	<u>pomocný režisér</u> : (v titulcích uveden můj asistent jako já)
1978	Božská Ema – (film o Emě Destinové)	Jiří Krejčík	<u>pomocný režisér</u> – na film jsem byl „náhle nasazen“ za „náhle“ onemocnělé oba Krejčíkovy pracovníky režie (pom. rež. a as. rež.) úplně sám – přímo na již rozjeté natáčení s 500 komparsu – s představou vedení FSB, že mne Krejčík sám z filmu vyhodí pro neschopnost, jak se občas opravdu dělo. Ale nestalo se – naopak jsme se s Krejčíkem „skamarádili“. Později (2010) se na mne Krejčík sám obrátil, zda bych mu nepomohl s jeho plánem „remaku“ (viz dále).
1979	Smrt stopařek – kriminální film	Jindřich Polák	<u>pomocný režisér</u> – záskok za onemocnělého pom. rež. (na většině exteriérů, ale nikde uveden nejsem)
1979	Causa králík – film s kriminální zápletkou	Jaromil Jireš	<u>pomocný režisér</u> – na příkaz Ludvíka Tomana jsem byl vyškrtnut z titulků – je tam uveden Miroslav Kubišta, který na tomto filmu vůbec nepracoval – ani jeden den.
1979	Zápisník zmizelého (Janáček) – hudební film pro Cs. Televizi (Luřanský, Bitová)	Jaromil Jireš	<u>pomocný režisér</u>
1979	Útěky domů – filmové drama	Jaromil Jireš	<u>asistent režie</u> – na tomto filmu vedení FSB J. Jirešovi zakázalo, abych tam působil jako pomocný režisér... a dle příkazu vedení FSB byl jako druhý režisér J. Jirešovi určen Miroslav Kubišta... ...po tomto filmu jsem se rozhodl sám dát výpověď z FSB a odešel jsem do zcela jiného zaměstnání (stal jsem

			se pak odborníkem v oboru polygrafie a jeho soudním znalcem – až do roku 2016).
1979	<u>Pimprlová vražda – poetický horror</u> Jak jsem Vám již vyprávěl – kupodivu ten můj námět hlavní filmový censor Pavel Auersperg prý schválil, ale postavil se proti němu ostře náměstek Hájek a obvinil mne, že prý chci tím filmem zničit Elišku Nejedlou (produkční – a také předsedkyni KSČ), které se tehdy na Barrandově říkalo „Rudá Carevna“ (v mém filmu je hlavní postavou loutka hraběnky Kanické, která „zabíjí“ lidi). Ta fiktivní spojitost se zdála být náměstkovi Hájkovi podezřelá...	psáno pro Jaromila Jireše	<u>autor námětu a scénáře</u> ...kontakt s filmem jsem ale nepřerušil úplně... námět pro Pimprlovku jsem nabídl Jaromilovi J. již v době, kdy jsem s ním dělal film „Causa králík“, scénář byl přijat do plánu výroby v roce 1979, tedy když jsem byl ještě zaměstnancem FSB, ale do výroby měl jít v roce 1981, kdy to sám Jaromil vzdal...
1983	<u>Roucho pana de Balzac</u> – Vladimír Neff, podle toho románu mi koncem roku 1982 nabídl dramaturg Josef Bouček napsání scénáře k filmu, přičemž k tomu dal pro mne souhlas sám pan Vladimír Neff.	Když jsem sepsal první verzi literárního scénáře, byly přípravy k filmu na nějakou dobu zastaveny a pak nakonec zrušeny.	<u>autor první verze literárního scénáře</u> ... Pan Neff si prý natočení filmu přál, zatímco rodina nikoliv. Když zemřel, jednání o filmu skončilo...
1993	<u>Mladý Indiana Jones – 19. díl – Paříž září 1908</u> : Indy s Normanem Rockwellem navštíví v Paříži slavné malíře, včetně Pabla Picassa. Norman Rockwell je slavný americký malíř té doby. (americká Lucasova produkce točila tehdy v Praze – a i jinde – řadu dílů toho seriálu a má dcera tam pracovala v produkci)	Pro tento díl jsem namaloval jednak Rockwellův „cestovní“, skicák, který měl s sebou, jednak Picassův skicák a některé vybrané volné listy Picassových kreseb (modré a růžové období)	<u>autor volně parafrázovaných Rockwellových kreseb, a záměrně upravených kopií známých Picassových kreseb</u> (jednak změnou formátů, jednak mírným posunem barevnosti, jednak změnou techniky: uhel místo tužky)
2008	<u>Svatý Virgil</u> – díl ze série Světci a svědci v České televizi 2 – o irském misionáři, jenž působil v 8. stol. v Evropě na franském dvoře Pipina Krátkého a byl pak biskupem v bavorském Salzburгу	Jan Brichcín	<u>autor scénáře a autor všech kreseb vyhotovených pouze pro tento dokumentární film České televize</u> – (15 min.) (vysíláno 13.7.2008, 13.30h)
<u>2010 - 2011</u>	<u>Týden v tichém domě</u> – Jan Neruda: když se chystal Jiří Krejčík realizovat záměr natočit jako „remake v barvě“ svůj první film, vyhledal mne v roce 2010 a zeptal se mne, zda bych do toho s ním šel. Tehdy jsem mu na to řekl: proč ne, ale jen s tou podmínkou, že nebudu v pozici asistenta, nebo pomocného režiséra, ale budu jeho spolurežisérem. Jednak proto, že realizace takového celovečerního dobového filmu obnáší zhruba 3– 4 roky a vzhledem k jeho vysokému věku bude složité shánět na něj finance bez záruky, že se ten film dokončí podle jeho představ, pokud by se s ním něco stalo (jako spolurežisér toto riziko zmenšuju jak z technického, tak z tvůrčího a autorskoprávního hlediska: film bude v každém případě realizován podle jeho představ). Jednak proto, že jako jeho pouhý asistent bych do toho vůbec nešel. S tím Jiří Krejčík souhlasil, a od té doby jsem k němu chodil do bytu téměř každý	<u>Jiří Krejčík...</u> Domluvil jsem se i s Viktorem Schwarzem (toho jsem znal z FSB, kdy byl ještě asistentem), že se ujme produkce. Dál jsem sháněl různé možné zdroje financí (protože jsem věděl, že Japonci mají rádi malou Stranu, byl jsem i na japonském velvyslanectví, jestli by mi neporadili nějakého bohatého sponzora: ano, myslíme, že by vám pan Tomio Okamura mohl pomoci. Zavola jsem mu, ale tehdy mi řekl, že ho film vůbec nezajímá). Česká televize mi slíbila, že by do toho možná šla	<u>měl jsem být spolurežisérem</u> To splnila – její článek vyšel asi v únoru 2011 (jak se dva dědkové rozhodli „udělat bombu“ – reklamně to nebyl špatný trik pro začátek prací) a Krejčíka to docela potěšilo. Film přihlásil Viktor do rady Fondu pro podporu filmu... někdy na začátek roku 2011 (to byl vlastně výsledek té intenzivní práce od léta roku 2010, kdy jsem chodil domů ke Krejčíkům skoro denně). Jenomže „Rada Fondu...“ neschválila pro podporu toho filmu ani jednu korunu. To znamenalo i definitivní konec jakýchkoliv možností Krejčíkovaremake „Týdne

	<p>den, a probírali jsme spolu všechny věci, které bylo zapotřebí od počátku zajistit a připravit, včetně předběžných představ o způsobech natáčení a realizaci potřebných scén v dnešní Praze, jaké herce by bylo vhodné obsadit do filmových postav, atd., atd. Shodli jsme se na tom, že kameraman by měl být Jaromír Šofr (když jsem se s ním sešel, nadšeně souhlasil a souhlasil i s tím, že bychom poetikou asi směřovali k barevné televizní realizaci r. 1981 - Neruda: „Povídka malostranská“).</p>	<p>s částkou cca 15 mil. Kč, ale jen pokud by Rada Fondu pro podporu filmu přiklepla nějaký grant alespoň symbolicky. Pak by byla šance shánět dál. Mezitím mi také slíbila Mirka Spáčilová (která dříve Krejčíka sepsala za film Osudové peníze), že napíše něco pozitivního o chystaném projektu.</p>	<p>v tichém domě“...</p>
2011	<p>Dlouhý srpen Jiřího Krejčíka, dokument, ve společnosti Martina Vadase vyrobila ČT (vysílání zač. roku 2012). Tento dokument vznikl – de facto – jako zvláštní „náhradní řešení“ poté, co „padl pod stůl“ Krejčíkův projekt toho remaku „Týdne v tichém domě“. Prý se v ČT poté někde rozhodlo, že „odškodní“ Krejčíka nabídkou výroby hodinového dokumentu podle jakéhokoliv jeho tématu, který si sám zvolí, sepíše a sám zrežuruje, a pak ho ČT hned po dokončení odvysílá...</p>	<p><u>Jiří Krejčík</u> Produkcce toho projektu se ujal Martin Vadas, též jako kameraman, a hlavní kameru si vzal Krejčíkův syn Jiří. Mne pak Krejčík požádal, abych mu při tom dělal asistenta. Kvůli němu jsem to vzal, i když po „remaku“ ne moc rád. Ale odmítl jsem s nimi jet do Itálie, což bylo možné.</p>	<p><u>asistent režie</u> Za téma si zvolil Krejčík neuskutečněnou emigraci jeho rodiny v srpnu 1968. Podmínkou ČT bylo dodržet vysílacího času 1 hod., což byl Krejčíkův problém... Výsledný čas byl 1h a 20m, takže to Krejčík byl nucen pak zkrátit, a film tím hodně utrpěl na přehlednosti... též ale vinou jeho tvrdohlavosti.</p>